

פרשת מטות - מסעי

"וּמִקֵּנָה רַב הָיָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְבָנֵי גֵד עָצוּם מְאֹד
וַיֵּרְאוּ אֶת אֶרֶץ יִצְחָר וְאֶת אֶרֶץ גִּלְעָד וְהָנָה
הַמְּקוֹם מְקוֹם מִקְנֵה...
וַיֹּאמְרוּ אִם מִצְאָנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת הָאֶרֶץ
הַזֹּאת לְעַבְדֶּיךָ לְאַחֲזָה..."
(במדבר ל"ב א' -ה')

לאה גולדברג 1911-1970
משוררת-סופרת (מבוגרים וילדים)
מתרגמת-מציירת-חוקרת
כלת פרס ישראל לספרות (1970)

ערב מול גלעד

מילים: לאה גולדברג
לחן: מיקי גבריאליוב

האילנות כל כך כבדים,
כופף הפרי את הבדים,
זו השעה המרגיעה,
בה נרדמים הילדים.

אל הבקעה מן הגלעד
טלה שחור ורך ירד,
כבשה פועה בוכה בדיר-
זה בנה הקט אשר אבד.

ישוב טלה אל חיק האם,
ישכב בדיר וירדם
והכבשה תישק אותו
והיא תקרא אותו בשם.

נסתר הליל בין הבדים
והנביא הגלעדי
יורד דומם אל הבקעה
לחזות בשנת הילדים..

שיעור פרשת השבוע: יניב עקיבא

שבת פרשת מטות-מסעי		ימי החול	
הדלקת נרות	19:30	זמן תפילין /טלית	04:45←04:49
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"כ)	08:30
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:16←09:17
שיעור לנשים	11:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה וערבית	19:35
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:50←19:47
צאת השבת	20:27	ערבית	20:10

שבת
שלו

מטות-מסעי: על חלוציות ויישוב הארץ

בסיום בפרשת "מטות" מסופר כי לאחר כיבוש עבר הירדן המזרחי, בני שבט ראובן וגד פונים למשה בבקשה: **"...יָתֵן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְעֶבְדֶיךָ לְאֶחָזָה אֶל תַּעֲבְרֵנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן"** (במדבר ל"ב-ה'). הסיבה לכך היא שהם מחזיקים מקנה רב ומוצאים את המקום בו הם שוהים כמתאים מאד לגידול צאנם ולמגוריהם.

משה נוזף בהם ואומר: **"...הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה"** (ל"ב-ו) משה – המנהיג, דורש מהם לקיים את הסולידריות ונוזף בהם על כך שהם מתחמקים מ"ערבות ההדדית" ומ"שוויון בנטל". בני ראובן וגד חוזרים ומתקנים את הצעתם, לכך שקודם הם יילחמו בראש המחנה ועם סיום הכיבוש יחזרו להתאחד עם משפחותיהם בעבר הירדן המזרחי. חז"ל נתנו למאורע זה את הכותרת: **"תנאי בני גד ובני ראובן"** (קידושין-פרק ג, משנה ד) כהגדרה כוללת המלמדת על תקפות תנאים וקיומם. אנו למדים גם כי **"אין חדש תחת השמש"** בסוגיית ה"השתמטות" מצד אחד וה"חלוציות" מהצד השני.

בפרשת "מסעי" מופיעה הבטחת הקב"ה לרשת את הארץ המובטחת ו"הורשתם את הארץ וישבתם בה..." (ל"ג, נ"ג) לאחר ליבון המחלוקת בסוגיית שבטי ראובן וגד, הייתה זו גם הפעם הראשונה והיחידה בהיסטוריה שעם ישראל היה מקובץ במקום אחד וכיחידה אחת על סיפה של ארץ ישראל. סיפורם של בני ראובן וגד המתואר בפרשת מטות, נקרא במהלך "שלושת השבועות" אולי כקדימון לפיצול שנכפה אחר כך על עמנו באירועי תשעה באב.

במשך אלפיים שנה, ארץ ישראל לא היוותה אטרקציה לעם היהודי או למנהיגיו גם כשיישוב הארץ היה אפשרי. לאחר 'הצהרת כורש' עלו לארץ רק כמה רבבות יהודים ולאחר כישלון "מרד בר כוכבא" חז"ל הוציאו איסור הלכתי הנקרא: **"שלוש השבועות"** (כתובות ק"א) ועיקרו הוא האיסור למרוד בגויים או לעלות לארץ ישראל בצורה מאורגנת. כך, בשנות גלות הארוכות, היהודים ציפו למשיח בתיאוריה ואילו ארץ ישראל נותרה עזובה ברוּפָה.

בשנת תרמ"ב (1882) חלה התעוררות מתרדמת הגלות ומכבלי איסור "שלוש השבועות". ראשי החלוצים מתנועת 'ביל"ו' פנו לרב שמואל שניאורסון, הרביעי בשושלת חסידות חב"ד, לפני צאתם לארץ ישראל. הם ביקשו ממנו את תמיכתו ואת ברכת הדרך. הרב השיב להם כי אם יתעמקו בראשי התיבות של התנועה – **"ביל"ו: 'בית יעקב לכו ונלכה..."** יגלו שיש לו גם סיומת חשובה: **"...באור השם"** (ישעיהו ב' ה'). לפתחם של הבחורים שהיו בעלי אופי סוציאליסטי-חילוני, הונחה ההצעה מצדו של הרב ליישם את סופו של הפסוק ולזכות בתמיכתו ובתמיכת חסידיו... ביי"ב בתמוז תרמ"ב (מה מזכיר לכם י"ב בתמוז?...) יצאו ארבעה עשר חברים ובראשם ישראל בלקינד באונייה "צרס" לארץ ישראל ובכך הפכו את המחשבה למעשה.

בימינו ישנם עדיין זרמים ביהדות, שמתנגדים לעלות לארץ ואף לעצם קיומה של מדינת ישראל, חלקם למרבה האירוניה חיים ממש במחיצתנו ומהווים מספיק חומר למאמר נוסף.. לכבוד סיום ספר במדבר ולכבוד הרוב היהודי, המיושב בדעתו ומיישב את הארץ, נעמוד ונכריז: **"חזק חזק ונתחזק!"**

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

המסע ממצרים
אל הארץ המובטחת.
מבט מהחלל..

חודש אב

אלה אנכרה...

(תשס"ה)	ג' אב – יום פטירתה של חברתנו עפרה שהם ז"ל
(תש"ע)	ז' אב- יום פטירתו של בננו עוזי צור ז"ל
(תשנ"ה)	ט"ו אב- יום פטירתה של חברתנו פוריה אבן חיים ז"ל
(תשכ"ד)	י"ז אב- יום פטירתו של יוסף פרץ ז"ל
(תשע"ד)	י"ח באב- יום פטירתה של חברתנו שפרה ניר ז"ל
(תשנ"ז)	י"ט אב- יום פטירתה של דולי טבק ז"ל
(תשנ"ה)	כ"ב אב- יום פטירתה של גוסטה גייפמן ז"ל - אמא של נילי סלנט
(תש"ח)	כ"ו אב- יום נפילתו של חברנו משה יואל ז"ל
(תשס"ב)	כ"ו אב- יום נפילתו של בננו אמתי יקותיאל הי"ד
(תש"פ)	כ"ח באב – יום השנה לפטירתו של חברנו מיכאל פרקש ז"ל

מסיבת "סיום מסכת"

"אמת מה נהדר היה כהן גדול בצאתו מבית קודשי הקודשים בשלום"

בתחילתו של חודש 'אב' שכולו געגוע וציפייה לבניין בית המקדש, אנו זוכים לסיים את מסכת 'יומא' - (העוסקת בעבודת הכהן הגדול בבית המקדש ביום הכיפורים) במסגרת לימוד 'הדף היומי'.

השבת פרשת 'מטות-מסעי' נקיים מסיבת 'סיום מסכת' וקידוש בסיומה של תפילת שחרית במניין השני, ונזכה להתחיל את מסכת 'סוכה' שתהווה לנו הכנה לחגים הבאים עלינו לטובה.

מוזמנים להצטרף אלינו ללימוד!

נחנאף נ"מחן קשט לאמדי ולאמדות הדף היומי וואצט דת

השפח והודיה לה' – על הקמת בית הכנסת לציון צדוק המלך

בגמרא במסכת ברכות דף נט ע"ב נאמר: "תניא, בנה בית חדש וקנה כלים חדשים- אומר ברוך שהחיינו והגיענו לזמן הזה. שלו ושל אחרים- אומר הטוב והמטיב."

עולה השאלה, האם יש לברך ברכה על חנוכת בית כנסת? ומאחר ואנו באכסניא זמנית, לא נידרש כרגע לסוגיה מורכבת ומפולפלת זו הנדונה ע"י רבותינו האחרונים. אולם, פטור בלא כלום אי אפשר, ולכן אנו רוצים להודות לה', ולשליחי הציבור, אשר סייעו ועסקו במלאכה על-מנת לאפשר לנו להתפלל בנוסח אבותינו, ולהמשיך במסורת תפילה וניגונים של מאות שנים, יהי רצון שתימשך. גם בירושלים, עוד בהיותו של בית המקדש השני עומד על תילו, היו כבר למעלה מ-480! בתי כנסת.. ואין אנו מבקשים אלא אחד..

ראשית, ברצוננו להודות לחברי הנהלת האגודה, ובאופן מיוחד לשרגא- מנהל הקהילה שנרתם ועסק בכך באופן אישי, לרב ארי שהקדיש לנושא שעות רבות, לשקמה יניב מרכזת ו. דת שמטפלת בכל עניין שנדרש במסירות, ובכדי שלא נפספס, לכל מי שסייע וטיפל בהשמשות והתאמת המרכז לגיל הרך למקום תפילה ראוי.

בימים אלו, מצטרפים ומגיעים מתפללים נוספים מציבור בני עדות המזרח, תושבים וחברים כאחד, לתפילה ושירה, ויהי רצון שתעלה מעלה מעלה.

ברכות ותודה, ובעזרת השם לבניין של קבע במהרה בימינו, אמן.

ציון מתפללי צדוק המלך

מציין לציון באותו ציון

בשבועות האחרונים הועלו כאן הצעות אחדות בנושא בית –הכנסת, המרחב סביבו, וסידורי הלוויות. ברשותכם, אוסיף בזה את התייחסותי לנושא; למרות שפניתי בעבר למנהלי הקהילה לדורותיהם, דבר לא השתנה:

1. גושי האבן הניצבים משני צידי רחבת בית- הכנסת- אינם מספקים מקום ישיבה לקהל המלווים את הנפטר. יש, אולי, מקום להוסיף עוד מספר גושי אבן כגון אלה הקיימים, להשלים את השורות ואף לצופף אותן. אולי גם ניתן להניח לוח עץ –(או חומר אחר כלשהוא)- בין אבן לאבן, כך שאפשר יהיה לשבת עליו ולשמוע את דברי ההספד מבלי לתור אחר גזע או תמרור להשען עליו.

2. בהמשך למסע הלוויה:

הקטע הקצר של הכביש המוביל מ"יד שנייה" אל מול המסגריה- מרוטש כולו, מבוקע וזרוע מהמורות. בדרך קצרה זו פוסעים עשרות אנשים, המגיעים מקצות כל הארץ, צפופים ודחוקים, כשכפות רגליהם בוטשות באבנים הפזורות לאורכו. אם ח"ו מישחו מהמלווים ימעד ויינזק –לא יהא זה באשמתו- אשמתנו היא.

לא מכבר נסללו ושופרו כבישים באזור, אך קטע זה, עדיין נותר מוזנח ומביש; לא לכבוד הוא לנו.

דליה דן

איך כ' ידר נדר לה' או השפיע שפעה.. (מאמר א', ד')

פרשת "מטות" נפתחת בסוגיית הנדרים - שהייתה קיימת עוד מימי האבות, והדרך להפר אותם. בהמשך הדורות, חכמי המשנה, התלמוד והבאים אחריהם, התמודדו בהצלחה עם תופעה זו וניסו לצמצם עד כמה שניתן שימוש מופרז בנדרים. באיסור "לשון הרע" מלאכתם היתה קשה יותר..

במקרה בו נזקקים לשבועה, מדובר באמצעי לגילוי הנסתר והתרת הספק במטרה להגיע לחקר האמת. מילות השבועה הן חזקות ולכן השימוש בה נועד למקרים קיצוניים וברור שמשתדלים להימנע ממנה בכל מצב. השבועה חזקה מנדר - אין לה תנאים והיא לא ניתנת להפרה.

ניתן לחלק את ה'אמת' לשני רבדים - זו של עולם המעשה, הקשורה בעיקר לסדר וצדק חברתיים ובירורה הוא על ידי כח המעשה, וזו של עולם הערכים המתבררת על ידי שלמות המחשבה והרגש - והיא שלמה ועמוקה יותר. דוגמה טובה לכך היא סיפורו של אברהם אבינו בעקידת בנו יצחק. אברהם היה שלם עם ציווי העקדה במחשבה וברגש ולכן קיבל 'פטור' להוכיח זאת בעולם המעשה.

ונחזור לשבועה.. השבועה בשם ה', היא החיבור בין רובד 'מעשה הדיבור' לרובד האמונה הפנימית כאמצעי לגילוי האמת בפני אלו המבקשים אותה, ולכן חומרתה ברורה.

אולם, בהיבט האמוני בו האדם נשבע מיזמתו או נודר - התמונה קצת אחרת והדעות חלוקות.

ר' נחמן עסק לא מעט בנושא של תורת הנדרים, ראה בהם מעשה חיובי ואף עודד את תלמידיו לא פעם להשתמש בכלי זה. הוא סבר כי הרצון האנושי לעבוד את ה' הוא פנימי, עז ועמוק והנדר הוא הביטוי של אותה השתוקקות המקרבת בין האדם לבוראו.

ר' ישראל מקוזניץ' (המגיד מקוזניץ' 1736-1814) לעומתו, ביקש להימנע מהנדר ולאמץ את השבועה. הוא מצא הקבלה בין הנדר והשבועה לבין הפסוק המפורסם מתהילים: "סור מרע ועשה טוב". בנדרים הוא ראה נסיון להצבת סייגים בקרבה לקב"ה וההסתגפות לדעתו מרחיקה בפועל בין אדם לבוראו ("סור מרע"). לעומת זאת, במעשה השבועה ("עשה טוב") בו האדם עושה פעילות אקטיבית על מנת להתקרב לקב"ה והופך להיות לו לשותף.

רבי ישראל מקוזניץ' ורבי נחמן אולי חלוקים על ה"פרטים" הקטנים והטכניים, אך מבחינת הרעיון, שניהם מסתכלים על נדר והשבועה כפלטפורמה נהדרת לאדם להתקרב לקב"ה.

אני סבורה כי נושא הנדרים והשבועות יכול ללמד אותנו גם בנושאים אחרים בעולמנו הפנימי ובעבודת ה'. בכל אחד מאתנו קיים המתח בין קיום המצוות "לפי הספר", לבין היצירתיות והחידושים היוצאים מתוכנו במטרה להיות טובים ואמיתיים יותר. בין הפסיביות וההיצמדות לכללים לבין האקטיביות המבטאת טוב יותר את אישיותנו. שנוכה לשלב בין כל הרבדים ולאזן את המתח המבורך שקיים בתוכנו.

נחמ' פנחס

לאפינעס (עופר הנ"ל) וצ'י מלצר
מלך טוב להולדת הבן
שתזכו למחנה ולנחת - קהילת סעד

פרשת מטות-מסעי – ח'דות א' כ'

השבת קוראים בתורה את שתי הפרשות האחרונות שמסיימות את חומש במדבר. פרשת מטות פותחת בדיני נדרים, ממשיכה במלחמת בני ישראל במדין ובחלוקת השלל מהמלחמה, ומסיימת בבקשתם של בני גד ובני ראובן לנחול נחלה בעבר הירדן המזרחי.

פרשת מסעי פותחת ברשימה של 42 מסעות שעברו בני ישראל בכל שנות נדודיהם במדבר. בהמשך מתארת התורה את גבולותיה של ארץ ישראל, את דיניו של הרוצח בשגגה ואת בקשתם של בני שבט מנשה ביחס לבקשתן של בנות צלופחד מהפרשה הקודמת. **חזק חזק ונתחזק!**

א – אישה שבעלה נפטר	ל – גרו בערי המקלט ובעוד 42 ערים בארץ ישראל
ב – אביו של בלעם הקוסם	מ – צאן
ג – קרוב משפחה של הנרצח בשוגג (שתי מילים)	נ – הבטחה שחייבים לקיים (רמז: התפילה שפותחת את יום הכיפורים)
ד – אחת הפעולות החשובות שעושים עם הפה	ס – מלך האמורי שארצו ניתנה לשנים וחצי השבטים
ה – שאלת אתגר : (כנראה) שני מקומות שונים בעלי שם זהה. שניהם מופיעים בפרשה.	ע – תכשיט שנלקח בביזה במלחמת מדין
ו – השלימו: "וְהִיִּיתֶם נְקִים מֵה' _____"	פ – כהן שיצא עם צבא ישראל למלחמה במדין
ז – מתכת יקרה	צ – מחלה, תרצה, חגלה, מלכה ונעה היו בנותיו
ח – שאלת אתגר : בחומש שמות – סבו של בצלאל, בחומש במדבר – אחד ממלכי מדין (במגילת אסתר – ...)	ק – כנויו של כלב בן יפונה (פרשת מטות)
ט – בית גדול, ארמון	ר – העיר ממנה יצאו בני ישראל ביציאת מצרים
י – קיבוץ בדרום עם מחלבה מפורסמת. מופיע ברשימת המסעות של בני ישראל במדבר	ש – נשיא שבט שמעון שינחיל להם את הארץ
כ – אגם המים המתוקים הגדול בישראל	ת – 70 עצים כאלו נמצאו באילים (יש כמה כאלה בקיבוץ. גם עצים וגם נשים...)

הרב ארי' סט

נשות סעד מוזמנות

דליאוד ושיח אשות

עס

נשות תורה ארחבי הארץ

לימוד ושיח על החיים בצל האתגרים באזורנו.
נשמיע, נשמע, נלמד וניתן כוחות אישה לרעותה

יום חמישי 1 באב (15.7)
12:15-11:15
במועדון לחבר

יש להרשם אצל נעמה סט או שקמה כספי-יניב

על טקס חנוכת הפרגולה המשפחתון לזכרו של מיכה רזנטאל ז"ל

השבוע נערך במשפחתון "הדר" טקס חנוכת הפרגולה החדשה - שחודשה והורחבה על ידי בני המשפחה (על הביצוע הופקד הנכד עמית בן-ישי) לזכרו של מיכה ז"ל. במהלך האירוע הופעל במרץ "קפה הדר" המסורתי על ידי הילדים והצוות, וכן נישאו דברי ברכה והודיה בשם העוסקים הרבים במלאכת הקודש.

להלן דברים שנכתבו על ידי הבת שלומית והוקראו לילדי המשפחתון בשם המשפחה, ע"י הבנות יעל ונעמה:

אבא שלי היה איש גבוה. כשהיה צעיר החברים שלו קראו לו "מיכה וחצי" בגלל שהיה הכי גבוה בחברים.

אני זוכרת שכשהייתי קטנה והייתה בקיבוץ חגיגה גדולה עם הרבה אנשים, הייתי מרימה את הראש שלי וככה מוצאת את אבא שלי בקלי קלות. בגן, כשהשכיבו אותנו לישון היה להורים שלנו מנהג בקיץ לשבת בחוץ על שמיכת פיקה ולספר סיפור ובסופו היו "אורזים" אותנו ועושים לנו "שק קמח" פנימה לגן. בגלל שאבא שלי היה הכי גבוה השק קמח שלי היה הכי גבוה, הכי מפחיד והכי כיף.

אבל אבא שלי לא היה גבוה כזה שראשו בעננים. הראש שלו דווקא היה לגמרי "על הקרקע", המבט שלו לא היה מעל האנשים, להיפך, הוא הביט בגובה העיניים. והיו לו עיניים ירוקות. לפעמים העיניים האלו הביטו רחוק לחלום או חזון שראה בעיני רוחו. לפעמים העיניים האלה הביטו במבט של תוכחה, עיניים של מחנך והרבה פעמים הם הביטו ברוך, בהקשבה. אני גם זוכרת את המבט השוחק, הקורץ, מבט שיש בו איזו שטות, שובבות של ילד אפילו שכבר היה איש מבוגר ואבא וסבא.

אבא שלי היה גבוה עם עיניים טובות ושובבות. והידיים.. ביצירה של הנזי תמיד בלטו לי הידיים של האיש, כמה הן ארוכות ומושטות. הדמות הזו היא ממש אבא שלי - כאלה ידיים היו לו.

מאז שהיה נער, היה מניח את ידו על כתף של חבר שהיה צריך עידוד או איזו דחיפה קלה וגם כשגדל ומילא תפקידים שונים הידיים שלו היו מכוונות, מראות את הדרך ובשעת הצורך מושטות לעזרה. בין כל מיני תפקידים שאבא עסק בהם הוא גם האמין שאנשים, גם אם הם ממש שונים, צריכים להכיר אחד את השני, להקשיב אחד לשני לא להסכים על כל דבר, אבל כן ללחוץ ידיים.

הוא רצה שכולם ילחצו ידיים וגם האמין שזה חשוב. (אבא לא היה איש שעבד בעבודת כפיים, למרות שהיה קיבוצניק. אבל כשאני חושבת על הידיים שלו אני נזכרת בתורנות שלו בשבתות ברפת שם היה דוחף עם מטאטא את החציר לפרות, מקרב ומושיט להם את האוכל. תמונה שאני זוכרת תמיד.)

אחרי שאבא כבר עשה כל כך הרבה דברים חשובים (וגם קרב מלא חציר לפרות) הוא הסתכל סביב והבין שיש עוד משהו חשוב וטוב שאפשר לעשות. היה לו ברור שקהילת סעד שאותה מאד אהב צריכה ויכולה להושיט ידיים לילדים מכל הארץ ולתת להם בית אוהב. יחד עם אמא והעין הטובה שלה הם נסעו למקומות אחרים שבהם פעלו משפחתונים, פגשו אנשים עם ניסיון, הקשיבו להם, למדו מהם ורתמו עוד אנשים מסעד להגשמת החלום.

משפחתון הדר הוא כבר חלק לגמרי מסעד וכשאבא שלנו נפטר, החלטנו יחד עם אמא שפה, בבית הזה אנחנו רוצים להזכיר לנו ולאחרים את אבא שלנו שהיה גבוה משכמו ומעלה אבל מחובר לארץ.. עם עיניים ירוקות ומבט מיטיב וידיים מושטות באהבה.

אנו מקווים כי פינת הישיבה שהתחדשה בכוחות משותפים תיתן לכם – הורי המשפחתון וכל הילדים מקום נעים לבלות בו בחוץ, לשאוף אוויר, להריח, להתבונן בפריחה ולהביט בכוכבים.

תעריפי מיט – יולי 2021

כמידי חצי שנה מפרסמת רשות המיס את ספר התעריפים המחייבים. לצערנו מדובר כרגע בעליה משמעותית במחיר הכמות המוכרת (3.5 קוב נפש) ובעלייה מינורית יותר של המחיר של כל כמות מעל הכמות המוכרת. להלן התעריפים שנכנסו לתוקף החל מה 1.7.2021 .

כל המספרים הינם בש"ח לקוב:

מחיר קודם	מחיר נוכחי (החל מ1.7.2021)	אחוז שינוי	
3.783	4.038	6.7%	לכל כמות מוכרת
9.858	10.114	2.6%	לכל כמות נוספת ולכל צריכה אחרת
7.634	7.89	3.4%	גיטון ציבורי (ענף הנוי בלבד)
1.416	1.43	1.0%	שפד"ן
1.852	1.861	0.5%	שפירים לחקלאות

כרמל האפרין

על שיצורי נשים

עסקנו בסעד בשינויים באורחות חיים בהיבטים שונים. לא זכור לי שעסקנו בנושא של שינוי באופי החברה בתחום **חברה משותפת** של חברים וחברות.

זכורה לי התקופה שבה זכינו ונחמה ליבוביץ' ז"ל הגיעה לעיתים לסעד ולימדה תורה בבית הכנסת בפני העדה כולה **גברים ונשים**. כיום מתקיים שיעור ב"דפי נחמה" והוא, משום מה, מיועד לנשים בלבד.

נחמה ז"ל לא גרסה כך.

התבשרנו השבוע כי: "נשות סעד מוזמנות ללימוד ושיח עם נשות תורה.. נשמע.. אישה לרעותה.." ראה הודעה ב"כתר תורה".

האם אורחות חיינו אמורים להשתנות ולקבל צבע ואופי אחר? האם זה מסתדר עם מה שאנחנו קוראים "רוח סעד" ?

רכ"ו

פִּינֶת לֵשׁוֹן

"מִנּוֹת וַחֲיִים בִּיד לָשׁוֹן" (משלי יח כא) קבע שלמה, החכם באדם. אך הפעם בכוונתי להביע רעיון מסוים בנושא לשוני שאינו כה קריטי. בספר בְּמַדְבֵּר, שאנו מסיימים קריאתו בשבת הקרובה, ישנם שני ביטויים אשר לאורך שנות הגלות קיבלו משמעות שונה בעברית של ימינו. ואלו הם: הראשון בפרשת בלק, בנבואות בלעם – "ובגויים לא יתחשב". השני בפרשת פינחס – "בקנאו את קנאתי" וגם "אשר קנא לא-להיו". ועתה נדון בביטויים, דבר דבור על אופניו.

במקור, משמעות הביטוי יתחשב דומה לביטוי בימינו – יִחָשֵׁב, כלומר: יִמָּנֶה, יִסָּפֵר. לצערנו, היו שִׁפְּרוּ את הביטוי על פי העברית של ימינו, כלומר שאין להתחשב במה שיאמרו הגויים. לענ"ד נראה לי, שיש הוכחה מן התורה שעלינו להתחשב בדעת הגויים: בפרשת שלח, (במדבר יד) לאחר שהמרגלים הפחידו את העם בתיאוריהם, "כל העדה" זועקים... "הלוא טוב לנו שוב מצרימה". הקב"ה מציע למשה: "אִפְּנוּ בְּדָבָר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאִעֲשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ". איך מגיב משה? "ואמרו הגוים אשר שמעו את שְׁמֶעֶךָ לֵאמֹר: מִבִּלְתִּי יִכָּלֵת ה' לְהַבִּיא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר..." ומהי תשובת ה'? "סלחתי כדברך", כלומר – יש חשיבות למה יאמרו הגויים.

תורֶשָׁה לי הערה בסוגריים: מְסַפְּרִים שבן גוריון התבטא כך: "לא חשוב מה אומרים הגויים, חשוב מה עושים היהודים" בביוגרפיות עליו הנוסח מעודן קמעה: "חשוב מאוד מה אומרים הגויים, אבל יותר חשוב מה עושים היהודים". אמנם זכויות רבות לו, לבן גוריון, אבל לא מפיו אנו חיים.. ואם אנו כבר בתוך הסוגריים, נזכרתי בבדיחה שרווחה לאחר העברת שרביט ראש הממשלה ללוי אשכול. יהודי פותח בשיחה עם חברו במילים: ראש הממשלה בן גוריון... חברו קוטע אותו: בן גוריון כבר אינו ראש הממשלה... משיב הראשון: אני יודע, אבל כִּיף לשמוע אותך אומר את זה.. ואני מבקש שתזכרו שהחושד בכשרים לוקה, ואל תחשדוני שאני מתכוון בסיפור זה לימינו אנו.. עד כאן הסוגריים, ואינכם חייבים לזכור קטע זה – הוא לא יהיה בחומר למבחן..

הבה נחזור לנושא הרשימה. נדון עתה בעניין הקנאה. מעיון בקונקורדנציה לתנ"ך, נראה שיש ברוב המקרים אבחנה בין קנאה ב.. לבין קנאה ל.. קנאה ב מתאימה למשמעות המילה בימינו, בעוד קנאה ל – משמעותה קְנָאוּת, כלומר התגייסות למעשה חריג – ולפעמים חמור – למשל בתגובה לחילול ה'. אבל חכמינו הזהירו שלא כל אחד רשאי לקחת חרב ולבצע מעשה קנאות. הנצי"ב בפירושו "העמק דבר" למילים "הנני נתן לו את בריתי שלום" מדגיש: "ובשביל כי טבע המעשה שעשה פינחס להרוג נפש בידו – היה נותן להשאיר בלב הָרָגֶשׁ עז גם אחר כך, אבל באשר היה לשם שמים, משום הכי באה הברכה שיהא תמיד בנחת ובמידת השלום. ולא יהא זה העניין לפוקת לב".

חֲנַן אֱלֹהִים

למלכה אה ואכל האספחה ברכות להולדת הנין
נכד ליצאל ויוסף שורץ בן זלמן ודודו כהן
איחולים למחות ולנחת!

מהטעם

מטע

בימים אלו השלים צוות המטע לטעת כ 110 דונם אבוקדו בחלקת 44 מזרח (לאורך כביש 25). מדובר בהשלמת התוכנית העסקית עליה החלטנו לפני כ 3 שנים ובמסגרתה החלטנו להגדיל את המטע מ 517 דונם ל 1000 דונם. ואכן, עם השלמת הנטיעה הזו יש לנו מטע אבוקדו מרשים ואיכותי עם מספר רב של זנים אשר יאפשרו רצף קטיף לאורך חודשים רבים במשך השנה. העונה הנוכחית שהסתיימה לא מכבר תרשם כעונה הטובה ביותר של ענף האבוקדו עם תוצאות מרשימות הן בצד המקצועי והן בצד הכלכלי. כיוון שאנחנו לא חיים בוואקום ואנחנו ערים לנעשה בענף האבוקדו בארץ בפרט ובעולם בכלל, נצטרך לקיים דיון נוסף לקראת שנה הבאה האם ממשיכים להגדיל את המטע. אם כן, האם באבוקדו, או אולי בעצים אחרים, בעידן הזה שמחיר המים הולך ועולה הכדאיות של מטע מניב ואיכותי כמו שלנו מתחדדת אל מול האלטרנטיבה של גידולי שדה אחרים. מובן שכל החלטה תצטרך להיות נידונה תוך ראייה רחבה של כלל המשמעויות – קרקע, מים, כח אדם ועוד. יישר כח לצוות.

רפת

לאחרונה קיבלנו דוח מרכז של כלל הרפתות בהם "אחדות ישראל" מבצעת את התמחיר ולכן הנתונים חשופים בפניהם. מדובר ב 21 רפתות קיבוציות עם מכסה בודדת. התוצאות מעוררות גאווה. אודי והצוות מצליחים באופן עקבי להציג תוצאות מעולות. הרווח לליטר הן הגולמי והן התפעולי כבר מזה תקופה גבוהה משמעותית מההשוואות שיש לנו, דבר שמעיד על ניהול ומקצוענות מהרמה הגבוהה שיש. בכדי לאפשר מינוף והמשך שיפור אנחנו נצטרך לבחון איך לשפר ולהגדיל את הרפת, בכדי לאפשר את הגדלת המכסות והייצור במסגרת התב"ע עליה אנחנו עובדים כבר מזה תקופה ארוכה. שמנו אופציה להוצאת הרפת מתוך שטח המחנה ובנייתה מחדש בשטחים החקלאיים הצמודים לקיבוץ. מובן שהדבר ייבחן ויבדק בראיה רחבה ומתוך הסתכלות מקצועית וכלכלית ארוכת טווח. גם כאן נושא כח האדם מעסיק אותנו. נראה שהצלחנו לייצב את כח האדם הזר העובד ברפת אך אין לנו רגע דל ונצטרך להמשיך ולתחזק את כח האדם בכדי לשמר רציפות והמשכיות בעבודה מקצועית ואיכותית, יישר כח לצוות.

גזר

באספת החברים האחרונה פרסנו לפני הציבור את כלל הפרמטרים והנתונים שהובילו אותנו לשאיפה לחיבור עם דורות. שיתוף הציבור והאמון שקיבלנו תוך כדי ולאחר האסיפה בהחלט מעודדים ונותנים רוח גבית. ההסכם המפורט נערך על ידינו ונמצא כעת בבחינה משפטית בדורות. אני סמוך ובטוח שההגיון הכלכלי הבריא שהצגנו באסיפה יוטמע גם בדורות והמהלך יאושר אצלם סופית בזמן הקרוב מאוד. מוקדם עדיין לומר, אבל נראה שבשנה זו למרות האתגרים, הצלחנו לשפר עוד את התוצאות. בהשוואה של התקופה הזו אל מול אותה התקופה אשתקד אנו רואים שיפור ברור ומשמעותי בכלל הפרמטרים. עובדי הענף ניצלו את ירידת הכמויות עקב סוף עונת הגזר וערכו אירוע צנוע ומכובד לסיום העונה ברחבת בית האריזה. יישר כח לצוות.

כרמל האפרין

ליובל אמן צור
ברכות לרמל השחרור מ"ה
עלי והצליחי ויהי ה' עמך!
צוות חומ"ע וקהילת סעד